

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240

24. marts 2023

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
T-868/19	<p>Nouryon Industrial Chemicals m.fl. mod Kommissionen</p> <p><u>Emne:</u> REACH-forordningen og annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 16. oktober 2019 om kontrollen af en registrering af dimethylether, forelagt Kommissionen af Det Europæiske Kemikalieagentur.</p> <p><u>Påstande:</u> —Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold. —Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed. —Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. —Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som måtte være retligt påkrævede.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet Miljøstyrelsen	Dom	29.03.23
C-162/22	<p>Lietuvos Respublikos generalinė prokuratura</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, sammenholdt med artikel 7, 8 og 11 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at de kompetente offentlige myndigheder anvender data, som er lagret af udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, og som kan tilvejebringe oplysninger om en brugers data og den kommunikation, som denne har foretaget ved hjælp af et elektronisk kommunikationsmiddel, i efterforskningen af embedsmisbrug i forbindelse med korruption, uanset om der i det konkrete tilfælde er givet adgang til de nævnte data med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet og forebyggelse af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	30.03.23

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-260/22	<p>Seven.One Entertainment Group Spørgsmål: 1. Skal direktiv 2002/29/EF fortolkes således, at radio- og fjernsynsforetagender er direkte og originært berettigede med hensyn til retten til rimelig kompensation i henhold til artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29/EF, som er fastsat i forbindelse med den såkaldte undtagelse for privatkopiering? 2. Kan radio- og fjernsynsforetagender med hensyn til deres ret i henhold til artikel 2, litra e), i direktiv 2001/29/EF udelukkes fra retten til rimelig kompensation som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29/EF, fordi de også i deres egenskab af filmproducenter kan have en ret til rimelig kompensation som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29/EF? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det lovligt at udelukke radio- og fjernsynsforetagenderne generelt, selv om radio- og fjernsynsforetagender afhængigt af deres konkrete programtilrettelæggelse til dels kun i meget ringe omfang erhverver rettigheder som filmproducenter (navnlig fjernsynsprogrammer med en stor andel af programmer, som tredjeparter har licensrettighederne til), og til dels ikke erhverver rettigheder som filmproducenter (navnlig arrangører af radioprogrammer)?</p>	Udenrigsministeriet Kulturministeriet	F-sag	MF	29.03.23
C-333/22	<p>Ligue des droits humains Spørgsmål: 1. »Kræver artikel 47 og artikel 8, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at der indføres retsmidler over for en uafhængig tilsynsmyndighed som f.eks. Organe de contrôle de l'information policière, når denne udøver den registreredes rettigheder over for den registeransvarlige? 2. Er artikel 17 i direktiv 2016/680 i overensstemmelse med artikel 47 og artikel 8, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, således som Domstolen har fortolket disse bestemmelser, for så vidt som den nævnte artikel 17 ikke pålægger tilsynsmyndigheden – der udøver den registreredes rettigheder over for den registeransvarlige – at informere denne person om, at »den har foretaget den nødvendige kontrol eller undersøgelse«, og »om adgangen til retsmidler«, når denne information ikke muliggør nogen efterfølgende kontrol af tilsynsmyndighedens indsats og vurdering af den registreredes personoplysninger og de forpligtelser, der påhviler den registeransvarlige?«</p>	Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet Justitsministeriet	F-sag	MF	29.03.23
C-715/20	<p>X Spørgsmål: 1. Skal artikel 1 i Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP såvel som § 1 og § 4 i ovennævnte rammeaftale fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for national lovgivning, hvorefter arbejdsgiveren udelukkende er forpligtet til skriftligt at begrunde en opsigelse af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt, hvorved lovligheden af opsigelsesgrundene vedrørende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter er underlagt domstolsprøvelse, uden at der samtidig er fastsat en sådan forpligtelse for arbejdsgiveren (dvs. en pligt til at angive en begrundelse [org. s. 13], for kontraktens ophør) i relation til tidsbegrænsede ansættelseskontrakter (hvorfor det kun er opsigelsesvarslet overholdelse af bestemmelserne om opsigelse af kontrakter, der er underlagt domstolsprøvelse)? 2. Kan § 4 i ovennævnte rammeaftale og det generelle princip i EU-retten om forbud mod forskelsbehandling (artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) påberåbes inden for rammerne af en retstvist mellem private parter, og har de ovennævnte regler dermed horisontal virkning?</p>	Miljøministeriet Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	30.03.23
C-34/21	<p>Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer Spørgsmål: 1. Skal artikel 88, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri</p>	Miljøministeriet Justitsministeriet	O-sag	Dom	30.03.23

	<p>udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) fortolkes således, at en bestemmelse for at være en mere specifik bestemmelse for at sikre beskyttelse af rettighederne og frihedsrettighederne i forbindelse med behandling af arbejdstageres personoplysninger i ansættelsesforhold som omhandlet i artikel 88, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 skal opfylde de krav, der stilles til sådanne bestemmelser i henhold til artikel 88, stk. 2, i forordning (EU) 2016/679?</p> <p>2. Kan en national bestemmelse, som åbenbart ikke opfylder kravene i henhold til artikel 88, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF, alligevel fortsat finde anvendelse?</p>				
C-556/21	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid Spørgsmål: Skal artikel 27, stk. 3, og artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180) fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at appelinstanten, når afgørelser i sager som de her omhandlede efter medlemsstatens retssystem kan appelleres, under sagens behandling på begæring af medlemsstatens kompetente myndighed træffer en foreløbig foranstaltning om udsættelse af fristen for overførsel?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	30.03.23
C-27/22	<p>Volkswagen Group Italia et Volkswagen Aktiengesellschaft Spørgsmål: 1) Kan sanktioner for ukorrekt handelspraksis som omhandlet i den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv 2005/29/EF kvalificeres som administrative sanktioner af strafferetlig karakter? 2) Skal artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en administrativ bøde af strafferetlig karakter, som en juridisk person er blevet pålagt for ulovlig adfærd i form af ukorrekt handelspraksis, kan stadfæstes under en retssag og blive endelig, såfremt samme person i mellemtiden i en anden medlemsstat er blevet domfældt ved en straffedom, som er blevet endelig, for retsafgørelsen i søgsmålet til anfægtelse af den første administrative bøde af strafferetlig karakter har fået retskraft? 3) Kan bestemmelserne i direktiv 2005/29, navnlig artikel 3, stk. 4, og artikel 13, stk. 2, litra e), begrunde en fravigelse af forbuddet mod dobbelt strafforfølgning (ne bis in idem), der er fastsat i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (efterfølgende inkorporeret i traktaten om Den Europæiske Union ved artikel 6 TEU) og Schengen-konventionens artikel 54?</p>	Justitsministeriet Rigsadvokaten	O-sag	GA	30.03.23
C-134/22	<p>GmbH Spørgsmål: Hvilket formål tjener artikel 2, stk. 3, andet afsnit, i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser, hvorefter arbejdsgiveren skal sende en genpart af i det mindste den i første afsnit, litra b), nr. i) til v), nævnte skriftlige meddelelse til den kompetente offentlige myndighed?</p>	Miljøministeriet	F-sag	GA	30.03.23
C-143/22	<p>ADDE e.a. Spørgsmål: Kan en udlænding, som indrejser direkte fra en stat, der er part i den konvention, der blev undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, hvis der på de betingelser, der er fastsat i kapitel II i afsnit III i forordning (EU) 2016/399, midlertidigt genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, nægtes indrejse i forbindelse med den kontrol, der foretages ved den pågældende grænse, i medfør af denne forordnings artikel 14, uden at direktiv 2008/115/EF finder anvendelse?</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	30.03.23